

Motion till riksdagen

1988/89:So322

av Rosa Östh och Marianne Andersson (båda c)
Depåverksamhet för synskadade hantverkare

Synskadades Riksförbund har genom ett avtal, träffat 1953, med staten åtagit sig att driva depåverksamhet för synskadade hantverkare. Statens åtagande innebar kostnadstäckning för verksamheten. Depåverksamheten innebär att Synskadades Riksförbund inköper råmaterial till synskadade hantverkare, hjälper till med försäljningen av de färdiga produkterna, samt svarar för viss annan service till hantverkarna. Verksamheten har fungerat bra. Förbundet har fullgjort och även utvecklat servicen till hantverkarna och staten har i allt väsentligt svarat för de faktiska kostnaderna.

Utvecklingen i samhället har inneburit att nya kostnader tillkommit sedan avtalet träffades. Som exempel kan nämnas kostnader för datorer och företagshälsovård. Företagshälsovård och andra insatser som är av personalvårdande karaktär bör enligt vår mening inte ifrågasättas. Inte heller rationaliseringsåtgärder som minskat personalkostnaderna.

En ytterligare orsak till kostnadsökningen är räntekostnaden. I depåverksamhetens funktioner ingår att lagerhålla färdiga produkter, vilket binder kapital och ger företaget höga räntekostnader.

Verksamheten fyller en utomordentligt viktig uppgift vad det gäller att hjälpa synskadade att upprätthålla ett hantverk. Det är därför av största vikt att depåverksamheten kan fortsätta.

Det anslag som finns upptaget för ändamålet i statsbudgeten innebär att staten frångår sitt åtagande att svara för full kostnadstäckning. Enligt vår uppfattning bör Synskadades Förbund för depåverksamheten få ett med 639 000 kr förhöjt anslag.

Hemställan

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om höjt anslag till depåverksamhet för synskadade hantverkare.

Stockholm i januari 1989

Rosa Östh (c)

Marianne Andersson (c)